

BELGISCHE STAAT, FOD FINANCIEN, ON 0308.357.159, in de persoon van de minister van Financiën, met kabinet te 1000 BRUSSEL, Wetstraat 12, woonstkeuze op het kantoor van de stafdienst Logistiek Brussel, met diensten te North Galaxy Toren B, 2e verdiep, 1030 BRUSSEL, Koning Albert II-laan 33 bus 971,

Eiser in hoger beroep,
vertegenwoordigd door mr. _____ advocaat te _____

tegen de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen van 07 januari 2021, gekend onder rolnummer _____

tegen

1. _____ RRN _____ wonende te _____

2. _____ RRN _____ wonende te _____

Verweerders in hoger beroep,
vertegenwoordigd door mr. _____ en mr. _____, beiden advocaat te _____

andere:

STAFHOUDER VAN DE BALIE VAN _____ met diensten te _____

tussenkommende partij,
vertegenwoordigd door mr. _____, advocaat te _____

*****

┌ PAGE 01-00002302741-0002-0013-01-01-4 ─┐

Gelet op de door de wet vereiste processtukken in behoorlijke vorm overgelegd waaronder een eensluidend afschrift van de bestreden beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend in kortgeding van 7 januari 2021, betekend bij gerechtsdeurwaardersexploot d.d. 29 januari 2021, alsmede het verzoekschrift tot hoger beroep, neergelegd ter griffie van het hof van beroep te Antwerpen op 15 februari 2021, waarbij hoger beroep wordt ingesteld.

1. Feitelijke en procedurele retroacta.

1.1. Huidige betwisting heeft betrekking op de al dan niet terechte aanstelling van een sekwester over informatie, stukken en digitale bestanden die werden gekopieerd door de Belgische Staat tijdens een fiscale controle op 8 juli 2020 op de maatschappelijke zetel van BV te

Verweerders in hoger beroep waren met hun dochter, de bestuurders dan wel zaakvoerders van , en BV . In hoofde van deze vennootschappen vond op 15 maart 2018 een fiscale controle plaats door de Belgische Staat die aanleiding heeft gegeven tot aanzienlijke taxaties in de vennootschapsbelasting en inzake B.T.W.. Stukken betreffende deze taxaties worden niet voorgelegd. Er bestaat ter zake tussen partijen geen betwisting. Op 30 juni 2020 werd het faillissement van de betrokken vennootschappen geopend (B.S., 6 juli 2020).

Op 12 mei 2020 werd een vraag om inlichtingen verzonden aan verweerders in hoger beroep in de personenbelasting voor aanslagjaar 2014 waarbij werd meegedeeld dat een fraudecircuit zou zijn vastgesteld bij en met medeweten van de bestuurders. Er werd verzocht een overzicht te geven van al de bank- en spaarrekeningnummers, het saldo van de rekeningen en de uittreksels. Indien deze financiële gegevens verborgen zouden worden gehouden of indien geweigerd zou worden deze te verschaffen, zou de administratie het bankgeheim lastens verweerders in hoger beroep laten opheffen. Hierop werd geantwoord bij brief van 15 juni 2020 door de raadsman van verweerders in hoger beroep. Er werd om uitstel verzocht. Tevens werd de onrechtmatigheid van de vraag om inlichtingen opgeworpen en werd meegedeeld dat de gevraagde stukken ter beschikking zouden liggen van de administratie bij verweerders in hoger beroep op welbepaalde data.

Het uitstel werd door de administratie geweigerd en omdat de gevraagde bankuittreksels niet werden bijgebracht, werd contact opgenomen met de Nationale Bank om een overzicht te krijgen van de financiële rekeningen van verweerders in hoger beroep. Hierover werden twee bijkomende vragen om inlichtingen gesteld waarop voor verweerders in hoger beroep werd geantwoord, telkens zonder voorlegging van de gevraagde gegevens maar met melding dat deze klaarliggen ter inzage bij verweerders in hoger beroep.

Bij brief van 25 augustus 2020 werden verweerders in hoger beroep ervan ingelicht dat het bankgeheim zou worden opgeheven.

Er werd op 27 augustus 2020 namens verweerders in hoger beroep een eenzijdig verzoekschrift neergelegd teneinde te bekomen dat de Belgische Staat het verbod zou worden opgelegd om het bankgeheim op te heffen. Bij beschikking van 28 augustus 2020 werd de Belgische Staat door de Voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg zetelend in kort geding het verbod opgelegd om bij de bankinstellingen alle bankuittreksels op te vragen.

Naar aanleiding van de inzage op 30 september 2020 van het fiscaal dossier van verweerders in hoger beroep in de personenbelasting werd vastgesteld dat op 8 juli 2020 bij een fiscale controle plaatsvond op de maatschappelijke zetel met toestemming van de curatoren waarbij kopie werd genomen van alle gegevens opgeslagen op de laptops, desktops en servers van de vennootschap. Daarbij werd ook kopie genomen van de inhoud van de mailbox en werden foto's gemaakt. Aldus werd kopie genomen van briefwisseling tussen verweerders in hoger beroep en hun advocaten.

In het kader van het derdenverzet door de Belgische Staat tegen de beschikking d.d. 28 augustus 2020 waarbij het verbod werd opgelegd om het bankgeheim op te heffen, blijken stukken te zijn neergelegd voor de rechtbank door de Belgische Staat houdende mails tussen verweerders in hoger beroep en hun advocaten. Naar aanleiding van deze neerlegging verzochten verweerders in hoger beroep de Belgische Staat bij brief van 7 oktober 2020 om het fiscaal dossier te zuiveren van de door het beroepsgeheim gedragen stukken. Hierop blijkt door de Belgische Staat niet te zijn gereageerd.

1.2. Bij dagvaarding in kort geding d.d. 29 oktober 2020 voor voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend in kort geding, vorderden verweerders in hoger beroep een sekwestreer aan te stellen met de zending zich na betekening van de beschikking daartoe gewezen in deze procedure, zich de volgende informatie, stukken (ongeacht de drager), digitale bestanden en informatiedragers te laten overhandigen door de Belgische Staat,

- van alle correspondentie ontvangen door
- van alle correspondentie met de heer in persoonlijke naam, dan wel in hoedanigheid van bestuurder) als bestemming (ongeacht de informatiedrager);
- van alle foto's die door de controlerende ambtenaren werden genomen;
- en van alle mogelijke kopies waarvan de Belgische Staat dienaangaande in het bezit zou zijn, waaronder onder meer de *images* van iedere server en computer aanwezig op de maatschappelijke zetel van te tijdens de visitatie.

Alsmede de Belgische Staat op te leggen zich definitief en onherroepelijk van deze informatie te ontdoen, geen kopie achter te houden, op welke informatiedrager ook, waar

ook te houden en in geval digitale informatie deze definitief en onherroepelijk te deleten en verwijderen.

Een sekwester aan te stellen met de zending zich na ontvangst van deze informatie deze op een veilige plaats te stockeren.

Zulks onder verbeurte van een dwangsom van 5.000 EUR per werkdag, gerekend van uur tot uur berekend, vertraging dat zulks niet de volledigheid wordt voltrokken (sic).

Ten aanzien van de Belgische Staat te bevelen om de door de sekwester gehouden informatie voor te leggen aan de stafhouder en verweerders in hoger beroep of diens vertegenwoordiger zodat de Orde van Vlaamse Balies kan instaan voor de naleving en handhaving van het beroepsgeheim tussen cliënt en advocaat en alzo kan overgaan tot zuivering van het dossier daarop.

De Belgische Staat te veroordelen tot de kosten, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding, dagvaardingskosten kosten eigen aan zuivering die worden verricht door de Stafhouder en de Orde van Vlaamse Balies, alsmede de gerechtsdeurwaarderskosten.

Bij conclusie bevattende verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst d.d. 11 december 2020 kwam de stafhouder van de balie vrijwillig tussen in de procedure voor de eerste rechter.

De eerste rechter verklaarde de vrijwillige tussenkomst van de stafhouder van de balie toelaatbaar en verklaarde de eis toelaatbaar en gegrond als volgt:

“stelt gerechtsdeurwaarder aan als gerechtelijk sekwester voor de bewaring van de volgende informatie, stukken (ongeacht de drager), digitale bestanden en informatiedragers die door (de Belgische Staat) werden gekopieerd op 8 juli 2020 (hierna tezamen aangeduid als ‘de Bestanden’):

- alle correspondentie ontvangen door ;
- alle correspondentie met de heer l persoonlijke naam, dan wel in hoedanigheid van bestuurder) als bestemming (ongeacht de informatiedrager);
- alle foto's die door de controlerende ambtenaren werden genomen;
- en alle mogelijke kopies waarvan (de Belgische Staat) dienaangaande in het bezit zou zijn, waaronder onder meer de images van iedere server en computer aanwezig op de maatschappelijke zetel van BV te tijdens de visitatie.

Beveelt aan de Belgische Staat om de Bestanden ten laatste binnen de 10 werkdagen na betekening van deze beschikking te overhandigen aan gerechtsdeurwaarder op straffe van een dwangsom van 1.000 EUR per dag vertraging.

Verzoekt gerechtsdeurwaarder , in zijn hoedanigheid van gerechtelijk sekwester, om:

- *de Bestanden na ontvangst ter beschikking te stellen van de stafhouder van de balie van opdat deze, in afwezigheid van de partijen, zou onderzoeken welke Bestanden als vertrouwelijke briefwisseling tussen (één van de) (verweerders in hoger beroep) en hun advocaat moeten worden bestempeld;*

- en vervolgens, nadat de stafhouder van de balie van zijn opdracht zal hebben uitgevoerd:
- de Bestanden die door de stafhouder niet als vertrouwelijk werden bestempeld, terug ter beschikking te stellen van (de Belgische Staat);
  - de Bestanden die door de stafhouder wel als vertrouwelijk werden bestempeld, in bewaring te houden tot op het ogenblik dat de rechter ten gronde, zetelend in eerste aanleg, uitspraak heeft gedaan over het lot van deze Bestanden of tot het ogenblik dat er een schriftelijk akkoord is tussen (verweerders in hoger beroep) en (de Belgische Staat) dienaangaande.

Machtigt de aangestelde gerechtelijk sekwester om, telkens hij zulks nuttig of noodzakelijk acht voor de vervulling van zijn opdracht, zich te laten vervangen door/bevoegdheden te delegeren aan een gerechtsdeurwaarder naar keuze evenals zich te laten bijstaan door een gerechtsdeurwaarder of welke andere instantie, macht of persoon dan ook.

Zegt voor recht dat de kosten verbonden aan de gerechtelijke sekwester dienen te worden geprovisioneerd door (de Belgische Staat), met dien verstande dat de rechtbank ten gronde, zetelend in eerste aanleg, zal beslissen wie deze kosten uiteindelijk dient te dragen."

De eerste rechter veroordeelde de Belgische Staat tot de kosten, begroot op 1.049,78 EUR dagvaardingskosten, inclusief bijdrage fonds en 1.440 EUR rechtsplegingsvergoeding en tot de betaling van het rolrecht van 165 EUR aan de FOD Financiën.

De eerste rechter oordeelde dat verweerders in hoger beroep het vereiste rechtstreeks en persoonlijk belang hebben om de vertrouwelijke briefwisseling waarover de Belgische Staat zou beschikken te laten verwijderen uit het fiscaal dossier.

Het spoedeisend karakter staat vast en er is voldoende schijn van recht om de gevraagde maatregel toe te kennen. Aangezien de Belgische Staat over vertrouwelijke correspondentie tussen verweerders in hoger beroep en hun advocaten beschikt en de Belgische Staat bij de captatie daarvan prima facie niet de nodige zekerheidsmechanismen heeft ingebouwd ter bescherming van het privéleven van verweerders in hoger beroep, is het aan de stafhouder om het dossier te zuiveren en de vertrouwelijke informatie af te zonderen om mogelijke inbreuken op het recht op privéleven en de rechten van verdediging te voorkomen.

Tegen de beschikking heeft eiser in hoger beroep bij verzoekschrift, neergelegd ter griffie van het hof op 15 februari 2021, hoger beroep ingesteld.

2. De vorderingen en standpunten in hoger beroep.

2.1. Eiser in hoger beroep, de Belgische Staat, vordert het hoger beroep toelaatbaar en gegrond te verklaren, de bestreden beschikking te vernietigen en opnieuw rechtdoende, te zeggen voor recht dat de oorspronkelijke vordering onontvankelijk en ongegrond is, dat de maatregel van het sekwester ongegrond is, minstens dat een termijn van één maand moet

worden opgelegd waarbinnen de gesekwestreerde bestanden door de stafhouder dienen onderzocht te worden en verweerders in hoger beroep te veroordelen tot de kosten van het geding in eerste aanleg en in hoger beroep, begroot op 1.440 EUR rechtsplegingsvergoeding per aanleg en de kosten van het sekwester, momenteel 6.050 EUR te verhogen met alle nog later aangerekende kosten.

2.2. Verweerders in hoger beroep vorderen het hoger beroep van de Belgische Staat ontvankelijk doch ongegrond te verklaren, dienvolgens de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend in kort geding, te bevestigen behoudens wat de opgelegde dwangsom betreft en de beschikking van de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, zetelend in kort geding, te hervormen als volgt, de opgelegde dwangsom te verhogen van 1.000 EUR per dag vertraging naar 5.000 EUR per dag vertraging, eiser in hoger beroep te veroordelen tot de kosten van het geding, begroot op de rechtsplegingsvergoeding, begroot op 2.880 EUR, zijnde tweemaal het basisbedrag en de kosten verbonden aan het sekwester, begroot op heden 6.050 EUR, te verhogen met later aangerekende kosten.

2.3. De stafhouder van de Balie , vrijwillig tussenkomende partij, vordert het hoger beroep van eiser in hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond te verklaren en eiser in hoger beroep te veroordelen tot de kosten.

3. Bespreking.

3.1. (On)ontvankelijke vordering: hoogdringendheid en belang.

De Belgische Staat stelt dat de oorspronkelijke vordering van verweerders in hoger beroep tot aanstelling van een sekwester onontvankelijk zou zijn bij gebrek aan hoogdringendheid en belang.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg doet in gevallen die hij spoedeisend acht bij voorraad uitspraak. Er is sprake van urgentie in toepassing van artikel 584 Ger.W. zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt (Cass. 23 september 2011, *Pas.*, 2011, 2031). Urgentie wordt beoordeeld op het ogenblik van de uitspraak (Cass. 11 mei 1998, *Arr.Cass.*, 1998, 505) en wanneer de rechter de vordering niet spoedeisend acht, dient hij de vordering ongegrond te verklaren (Cass. 11 mei 1990, *Arr.Cass.*, 1989-90, 1175).

De rechter in kort geding is bevoegd om een door het bestuur bij de uitoefening van haar discretionaire en niet-gebonden bevoegdheid begane onrechtmatig geachte aantasting van een subjectief recht te voorkomen en te vergoeden maar mag daarbij aan het bestuur zijn

PAGE 01-00002302741-0007-0013-01-01-4

beleidsvrijheid niet ontnemen en zich niet in de plaats stellen van het bestuur (Cass. 1 oktober 2007, *R.W.*, 2009-10, 105). De rechter in kort geding oordeelt of de eiser die op grond van spoed een voorlopige maatregel vraagt, een rechtmatig belang heeft om deze maatregel te vragen. Daarbij beschikt hij over een grote mate van vrijheid (Cass. 20 februari 2009, *Pas.*, 2009, 532). De procespartij die beweert houder te zijn van een subjectief recht heeft, ook al wordt dat recht betwist, het vereiste belang opdat zijn vordering ontvankelijk wordt verklaard. Het onderzoek naar het bestaan en de omvang van dat recht houdt geen verband met de ontvankelijkheid maar met de gegrondheid van de vordering (Cass. 23 februari 2012, *R.W.* 2012-2013, 1106).

Gebrek aan belang en hoogdringendheid kunnen niet tot de onontvankelijkheid leiden van de oorspronkelijke vordering van verweerders in hoger beroep tot aanstelling van een sekwester. De beschikking van de eerste rechter dient dan ook te worden bevestigd in de mate dat de oorspronkelijke vordering van verweerders in hoger beroep ontvankelijk wordt verklaard.

Het staat vast in casu dat tijdens de fiscale controle bij [redacted] op 8 juli 2020 door de Belgische Staat briefwisseling werd gekopieerd tussen verweerders in hoger beroep en hun advocaat. Verweerders in hoger beroep stellen dat het bezit van vertrouwelijke correspondentie tussen henzelf en hun advocaat een ongerechtvaardigde inmenging is in hun privéleven. Zij werpen aldus, onder meer, een schending op van het recht op eerbiediging van het privéleven en van het beroepsgeheim door de Belgische Staat. Verweerders in hoger beroep die beweren houder te zijn van een subjectief recht, hadden aldus het vereiste belang om de aanstelling van een sekwester te vorderen over de in het bezit genomen bestanden. Daarbij is het niet van belang of er effectief een schending van het recht op de eerbiediging van het privéleven of van het beroepsgeheim voorligt. Zulks vereist immers een beoordeling ten gronde, waarvoor de rechter in kort geding niet bevoegd is.

Dat de fiscale controle plaatsvond bij een vennootschap waarvan verweerders in hoger beroep bestuurders waren en niet bij verweerders in hoger beroep zelf, doet geen afbreuk aan het persoonlijk belang van verweerders in hoger beroep. Er blijkt immers tijdens de fiscale controle bij de vennootschap briefwisseling te zijn gekopieerd tussen verweerders in hoger beroep en hun advocaat die aldus, ongeacht waar, de drager waarop en de vorm waarin zij werden aangetroffen, hen toebehoort. Dat de curator aanwezig was tijdens de fiscale controle en zijn toestemming heeft gegeven, doet hieraan geen afbreuk. Gelet op de daadwerkelijke inbezitneming door de administratie van briefwisseling en bestanden die mogelijks een vertrouwelijk karakter kent en die kan worden aangewend lastens verweerders in hoger beroep en ook effectief werd aangewend, is van een vordering ad futurum geen sprake. Verweerders in hoger beroep hebben dan ook het vereiste belang om een sekwester te laten aanstellen over de bij BV [redacted] gekopieerde bestanden.

De vordering tot aanstelling van een sekwester heeft tot doel om te laten onderzoeken welke briefwisseling en bestanden, die werden gekopieerd op 8 juli 2020, als vertrouwelijk dienen te worden beschouwd en om na onderzoek de vertrouwelijke briefwisseling en bestanden door de sekwester in bewaring te laten houden. Aldus strekt de vordering ertoe om de vertrouwelijke briefwisseling uit het bezit te nemen van de Belgische Staat, zodat zij deze niet kan aanwenden in welke procedure dan ook.

Deze vordering tot aanstelling van een sekwester heeft de vereiste urgentie nu is gebleken dat op 8 juli 2020 gekopieerde briefwisseling en bestanden werden aangewend door de administratie tegen verweerders in hoger beroep, minstens in de procedure in derdenverzet tegen de beschikking van 28 augustus 2020 waarbij het verbod werd opgelegd het bankgeheim op te heffen en nu niet kan worden uitgesloten dat deze briefwisseling en bestanden ook in andere toekomstige procedures zouden worden aangewend. Zulks kan ernstige schade opleveren. Dat de Belgische Staat, zelf partij in deze, het dossier zou hebben gefilterd, doet geen afbreuk aan de urgentie van de gevraagde maatregel om de gekopieerde bestanden in bewaring te laten nemen door een onafhankelijke partij met het oog op een onafhankelijk onderzoek van hun potentieel vertrouwelijk karakter.

Althans kan geenszins worden vastgesteld dat verweerders in hoger beroep, dan wel hun raadsman of de gerechtsdeurwaarder aan wie de opdracht tot betekening van de bestreden beschikking werd gegeven, op enigerlei wijze hebben getalmd, waardoor de hoogdringendheid van de gevorderde maatregel zou zijn vervallen -quod non.

De aanwending van de gekopieerde briefwisseling in de procedure van het derdenverzet en het aantreffen ervan in het administratief dossier in de personenbelasting van verweerders in hoger beroep benadrukt ten overvloede het persoonlijk belang van verweerders in hoger beroep.

Het vereiste belang en de vereiste urgentie zijn dan ook aanwezig in deze.

3.2. Ten gronde: Schijn van recht.

De rechter in kort geding mag nagaan of het bestaan van een recht voldoende waarschijnlijk is, of er een schijn van recht is, om een bewarende maatregel te bevelen, zonder zich daarbij uit te spreken over de grond van het geschil. De vordering tot aanstelling van een sekwester moet aanvaard worden in elke omstandigheid waarin bewarende maatregelen nodig blijken, in het belang van alle partijen om onherstelbare handelingen of slecht beheer te vermijden (Antwerpen 30 juni 1987, *Limb. Rechtsl.*, 1988, 6). De opsomming in artikel 1961 B.W. oud van de gevallen waarin de rechter een sekwester kan bevelen, is niet limitatief (Brussel 23 oktober 1997, *TBH*, 1999, 255).

PAGE 01-00002302741-0009-0013-01-01-4

In casu staat vast dat tijdens de fiscale controle bij BV briefwisseling tussen verweerders in hoger beroep en hun advocaten gekopieerd werd door de administratie. Zulks blijkt onder meer uit het proces-verbaal d.d. 2 september 2020. Briefwisseling tussen cliënt en zijn advocaat kan een vertrouwelijk karakter hebben. Dit wordt bevestigd door de administratie die bij proces-verbaal d.d. 23 november 2020 zelf 173 mails of attachments, gekopieerd op 8 juli 2020, heeft afgeschermd als zijnde vertrouwelijk. Gelet op het feit dat potentieel vertrouwelijke briefwisseling en bestanden werden gekopieerd, bestaat de mogelijkheid dat het beroepsgeheim, het recht van verdediging en het recht op de eerbiediging van het privéleven werd of zal worden geschonden bij de aanwending van de gekopieerde bestanden. Er bestaat in casu dan ook een schijn van recht die de aanstelling van een sekwester rechtvaardigt teneinde ongerechtvaardigde aanwending van mogelijks vertrouwelijke briefwisseling en bestanden te vermijden.

Er blijkt niet dat verweerders in hoger beroep bij de vordering tot aanstelling van een sekwester de bedoeling zouden hebben gehad de onderzoeksmogelijkheden van de Belgische Staat te beperken. Zulks wordt op geen enkele wijze aangetoond. Bovendien zouden op heden alle taxaties in hoofde van verweerders in hoger beroep en in hoofde van de betrokken vennootschappen definitief zijn afgerond. Hiervan worden geen stukken voorgelegd, maar zulks wordt door partijen niet betwist. Van enige onmogelijkheid tot onderzoek en/of taxatie door de aanstelling van een sekwester is dan ook geen sprake. De bevolen maatregel is slechts van bewarende aard en brengt op zich de rechten van de Schatkist geenszins in het gedrang, in het bijzonder gelet op de uitgebreide onderzoeksbevoegdheden waarover de Belgische Staat ingevolge het W.I.B. 1992 en het W.B.T.W. beschikt.

De rechter in kort geding die vaststelt dat de zaak urgent is en die na de belangen te hebben afgewogen van eiser en verweerder bij het verkrijgen van de gevraagde maatregel en oordeelt dat er voor de eiser in kort geding onmiddellijke schade dreigt indien een bewarende maatregel niet wordt bevolen, is niet verplicht nader in te gaan op het verweer van degene tegen wie de maatregel wordt gevraagd en dat gebaseerd is op het materiële recht (Cass. 4 februari 2000, *Arr.Cass.*, 2000, 92).

In de mate dat de grieven van partijen betrekking hebben op de al dan niet daadwerkelijke schending van een subjectief recht, met name de al dan niet daadwerkelijke schending van het beroepsgeheim, het recht van verdediging en het recht op de eerbiediging van het privéleven, betreffen zij de grond van de zaak waarvoor het hof niet bevoegd is. Ook de vraag naar de al dan niet rechtsgeldige kopienamen van de bestanden bij BV betreft de grond van de zaak. Het hof gaat op deze grieven dan ook niet nader in.

Het is in die context niet relevant of nu alle briefwisseling tussen advocaat en cliënt vertrouwelijk is of niet. Het volstaat vast te stellen dat briefwisseling tussen advocaat en cliënt vertrouwelijk kan zijn en er aldus een schending kan voorliggen van het

beroepsgeheim en van het recht op de eerbiediging van het privéleven. Zulks dient door de rechter ten gronde te worden beoordeeld. Het hof gaat hier dan ook niet verder op in.

Het is tevens irrelevant of de administratie nu al dan niet de nodige zekerheidsmechanismen heeft ingebouwd bij het kopiëren van de bestanden tijdens de fiscale controle op 8 juli 2020. Dat de Belgische Staat zelf het nodige doet en kan doen voor de filtering van de gekopieerde data en welke voordelen zulks oplevert, doet evenmin ter zake. Het volstaat vast te stellen dat er briefwisseling tussen advocaat en cliënt en bestanden werden gekopieerd die potentieel vertrouwelijk is. Het hof gaat hier dan ook niet nader op in.

Hoeveel vertrouwelijke briefwisseling en bestanden uiteindelijk werden gekopieerd, zal moeten worden beoordeeld door de stafhouder na onderzoek ter zake. De stafhouder is daarvoor de uitgelezen persoon gelet op zijn disciplinaire functie als hoofd van de orde van advocaten. Aan zijn onafhankelijkheid kan dan ook bezwaarlijk worden getwijfeld. Zulks moet tevens worden afgeleid uit artikel 334 W.I.B. 1992 dat stelt dat de tuchtoverheid, in casu de stafhouder, dient tussen te komen bij een onderzoek inzake inkomstenbelastingen bij personen die het beroepsgeheim opwerpen. Of al dan niet een daadwerkelijke schending van artikel 334 W.I.B. 1992 voorligt, vergt een beoordeling ten gronde waartoe het hof niet bevoegd is in kort geding. Zulks doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat de administratie zelf de stafhouder vooruitschuift als tuchtoverheid die over de eerbiediging van het beroepsgeheim moet waken. Dat de stafhouder in huidige betwisting vrijwillig is tussengekomen, doet althans aan zijn onpartijdigheid geen afbreuk, in het bijzonder nu de stafhouder geen vordering stelt lastens de Belgische Staat en slechts ten bewarende titel tussenkomt. Enige schending van het recht op een eerlijk proces door de aanstelling van de stafhouder kan niet worden vastgesteld.

Hoe de sekwester en de stafhouder zich van hun opdracht zullen kwijten na hun aanstelling, valt evenmin onder de beoordelingsbevoegdheid van het hof, dat slechts moet beoordelen of bewarende maatregelen noodzakelijk zijn om een dreigend nadeel te voorkomen. Het hof gaat dan ook niet nader in op de bedenkingen van de Belgische Staat ter zake. Om dezelfde reden gaat het hof niet nader in op de vragen om toelichting d.d. 12 februari 2021 van verweerders in hoger beroep aan de administratie omtrent de wijze waarop de gekopieerde bestanden aan de als sekwester aangestelde gerechtsdeurwaarder werden overgemaakt en of de gekopieerde bestanden aan andere administraties werden overgemaakt.

Gelet op het voorgaande, bevestigt het hof de beschikking van de eerste rechter waarbij een sekwester werd aangesteld over de bestanden die werden gekopieerd tijdens de fiscale controle bij BV op 8 juli 2020 teneinde deze te laten onderzoeken door de stafhouder op hun al dan niet vertrouwelijk karakter. Aangezien dit een bewarende maatregel betreft en met inachtneming van het grote aantal gekopieerde bestanden, legt het hof de stafhouder voor onderzoek van deze bestanden een termijn op van drie maanden te rekenen vanaf het tijdstip van terbeschikkingstelling door de sekwester.

Er is geen aanleiding om de dwangsom van 1.000 EUR te verhogen tot 5.000 EUR per dag vertraging dat de Belgische Staat deze bestanden niet overhandigt aan de aangestelde sekwester. Dat verweerders in hoger beroep betwijfelen of de Belgische Staat wel alle beschikbare kopieën aan de gerechtsdeurwaarder heeft overgemaakt, rechtvaardigt op zich niet de verhoging van de dwangsom. Een dwangsom van 1.000 EUR, mocht blijken dat de Belgische Staat nog bestanden dan wel kopieën onder zich houdt, volstaat.

In ieder geval maken verweerders in hoger beroep niet aannemelijk aan de hand van gewichtige, bepaalde en met elkaar overeenstemmende vermoedens dat de administratieve dossiers van verweerders in hoger beroep met betrekking tot aanslagjaar 2019 het bewijs zouden inhouden van een ter zake dienend feit, met name dat de administratie nog gekopieerde bestanden onder zich zou houden. Zulks kan niet worden afgeleid uit (het tijdstip van) de voorlegging van de geanonimiseerde mail. Het hof beveelt de voorlegging van het administratief dossier over aanslagjaar 2019 dan ook niet in toepassing van artikel 877 Ger.W..

***

Het hoger beroep van eiser in hoger beroep is ontvankelijk doch ongegrond. De beschikking van de eerste rechter verdient bevestiging met dien verstande dat de stafhouder een termijn van drie maanden wordt opgelegd voor onderzoek van de bestanden, te rekenen vanaf het tijdstip van terbeschikkingstelling ervan door de sekwester.

Eiser in hoger beroep en verweerders in hoger beroep begroten de rechtsplegingsvergoeding op 1.560 EUR in hoger beroep. Het hof begroot de rechtsplegingsvergoeding op 1.560 EUR en legt deze ten laste van eiser in hoger beroep als de in het ongelijk gestelde partij.

4. Beslissing.

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof verklaart het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond en bevestigt de beschikking van de eerste rechter met dien verstande dat de stafhouder een termijn van drie maanden wordt opgelegd voor onderzoek van de bestanden, te rekenen vanaf het tijdstip van terbeschikkingstelling ervan door de sekwester.

PAGE 01-00002302741-0012-0013-01-01-4

Het hof veroordeelt eiser in hoger beroep tot de kosten van het hoger beroep, in hoofde van verweerders in hoger beroep begroot op| en vereffend op 1.560 EUR rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep.

Het hof verstaat dat de volgende kosten van het hoger beroep ten laste vallen van eiser in hoger beroep: het rolrecht hoger beroep: 400,00 EUR.

Het hof gelast de griffier om de bevoegde ontvanger van de administratie van de federale overheidsdienst Financiën belast met de inning en de invordering van de niet-fiscale schuldvorderingen, van het verschuldigd zijn van dit rolrecht ter kennis te stellen conform artikel 3 van het KB van 28 januari 2019 betreffende de uitvoering van het wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten en het houden van de registers in de griffies van de hoven en rechtbanken.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 07 september 2021 door

M. GHYSELEN

Kamervoorzitter

C. PRINCEN

Raadsheer

E. DE BRAUWER

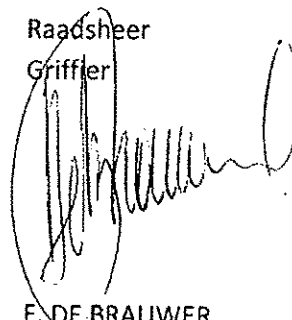
Raadsheer

E. CLEYMANS

Griffier

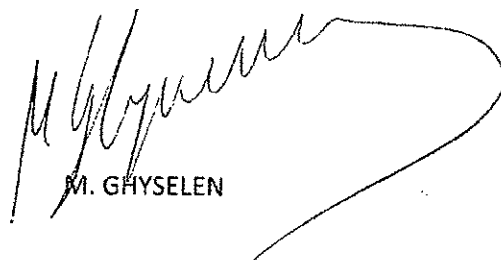
E. CLEYMANS

E. DE BRAUWER

C. PRINCEN

M. GHYSELEN

